

## АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ: МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД

### ANALYSIS OF FINANCIAL STABILITY: A METHODOLOGICAL APPROACH

УДК 657.41

**Поліщук І.Р.**к.е.н., доцент,  
доцент кафедри обліку і аудиту  
Житомирський державний  
технологічний університет**Хоменко Г.Ю.**к.е.н.,  
доцент кафедри обліку і аудиту  
Житомирський державний  
технологічний університет

*Досліджено чинники, що впливають на фінансову стійкість. Виокремлено завдання аналізу фінансової стійкості. Проаналізовано проблеми з фінансуванням за рахунок власних джерел господарських засобів на різних етапах життєвого циклу підприємства. Проаналізовано підходи до розрахунку показників фінансової стійкості. Запропоновано перелік основних показників для оцінки фінансової стійкості.*

**Ключові слова:** фінансова стійкість, показники фінансової стійкості, аналіз фінансової стійкості, чисті активи.

*Исследованы факторы, влияющие на финансовую устойчивость. Выделены задачи анализа финансовой устойчивости. Проанализированы проблемы с финансированием за счет собственных источников хозяйственных средств на различных этапах жизненного цикла предприятия. Проана-*

*лизированы подходы к расчету показателей финансовой устойчивости. Предложен перечень основных показателей для оценки финансовой устойчивости.*

**Ключевые слова:** финансовая устойчивость, показатели финансовой устойчивости, анализ финансовой устойчивости, чистые активы.

*The factors influencing financial stability have been investigated. The tasks of analysis of financial stability have been singled out. Problems with financing from the sources of economic resources at different stages of the enterprise life cycle have been analysed. The approaches to calculating financial stability indicators have been analysed. A list of key indicators for assessing financial stability has been proposed.*

**Key words:** financial stability, indicators of financial stability, analysis of financial stability, net assets.

**Постановка проблеми.** В умовах трансформації економіки України кожне підприємство незалежно від виду економічної діяльності, організаційно-правової форми повинно критично оцінювати ступінь залежності від зовнішніх джерел фінансування для забезпечення ефективності та безперервності господарської діяльності.

Кредитори та потенційні інвестори також зацікавлені в одержанні повної і достовірної інформації про фінансову стійкість підприємства для прийняття рішення про подальше співробітництво, оцінюючи всі можливі ризики.

Для побудови прогнозу майбутнього фінансового стану оцінку фінансової стійкості слід розглядати у нерозривному зв'язку з оцінкою платоспроможності й ліквідності.

За даними показників балансу підприємств за видами економічної діяльності в Україні, як на 01 січня 2017 р., так і на 31 грудня 2017 р. спостерігається наявність від'ємного значення розміру власного капіталу за такими видами економічної діяльності, як будівництво, тимчасове розміщування й організація харчування, операції з нерухомим майном [1]. Це може бути спричинене наявністю непокритих збитків, вилученого капіталу та неоплаченого капіталу, невідповідністю розміру зареєстрованого (пайового) капіталу і чистих активів. Причому якщо за видом економічної діяльності «тимчасове розміщування й організація харчування» розмір власного капіталу дещо поліпшився – на 2 139,7 млн. грн., то в операціях із нерухомим майном від'ємне значення тільки збільшилося – на 10 791,7 млн. грн., а в будівництві – на 1 964,4 млн. грн. Наявні підходи до аналізу фінансової стійкості не дають змоги передбачити ймовірний кризовий стан залежно від виду економічної діяльності та стадії життєвого циклу

підприємства, тому постає необхідність наукового і практичного переосмислення стратегічних проблем, пов'язаних з удосконаленням методичних підходів до оцінки фінансової стійкості як на макрорівні, так і на рівні окремого суб'єкта господарювання.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.**

Питання фінансової стійкості, чинників впливу, основних завдань та визначення переліку показників для її оцінки піднімалися в працях таких авторів, як: Т.Е. Белялов, А.В. Олійник [2], Н.П. Борецька, К.В. Міщенко [3], Е.А. Матушевська [4], М.І. Мельник, Л.О. Шварчук [5], Н.В. Мисак, О.І. Яценко [6], І.В. Олександренко [7], Л.Ф. Сухова, Е.П. Любенкова, Т.Н. Урядова [8], О.М. Тищенко, Л.О. Норік [9].

Недостатнє методичне забезпечення оцінки фінансової стійкості не дає змоги формувати повну аналітичну інформацію про залежність підприємства від зовнішніх джерел фінансування, що не створює сприятливі умови для прийняття зважених управлінських рішень щодо використання власних та залучених джерел формування активів підприємства.

**Постановка завдання.** Мета статті – визначити чинники, що впливають на фінансову стійкість, виокремити завдання та основні показники для оцінки фінансової стійкості.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Фінансова стійкість – це такий стан підприємства, коли безперервний процес господарської діяльності супроводжується простим і розширеним відновленням необоротних активів, при цьому досягається приріст прибутку, який забезпечує самофінансування та незалежність підприємства від зовнішніх джерел формування активів. Тим самим забезпечується така оптимальна структура активів і пасивів, що гарантує постійну платоспро-

можність, ліквідність та інвестиційну привабливість підприємства.

Основною умовою забезпечення фінансової стійкості підприємства Н.П. Борецька і К.В. Міщенко вважають формування достатніх обсягів коштів, які дають змогу в повному обсязі виконати свої зобов'язання перед бюджетом, розрахуватися з працівниками, кредиторами, поставальниками. Іншими словами, підприємство буде фінансово стійким, якщо величина його вхідних грошових потоків від операційної діяльності перевищуватиме вихідні [3, с. 65].

Т.Е. Белялов та А.В. Олійник вважають, що основне завдання аналізу фінансової стійкості полягає у визначенні спроможності підприємства протистояти негативній дії різних чинників (зовнішніх, внутрішніх та непередбачуваних), що впливають на його фінансовий стан. Результатом такого аналізу повинен бути висновок щодо його спроможності здійснювати господарську діяльність, отримувати прибуток в умовах економічної самостійності, а також вірогідність збереження такого стану підприємства [2, с. 23].

Створення іміджу інвестиційно привабливого підприємства неможливе без фінансової незалежності, ведення лояльної договірної політики та створення запасу міцності з огляду на стадію життєвого циклу підприємства.

Основними завданнями аналізу фінансової стійкості, на думку О.А. Матушевської, є такі:

- своєчасна й об'єктивна діагностика фінансового стану підприємства для пошуку резервів укріплення фінансової стійкості;
- оцінка забезпеченості підприємства власними засобами та іншими джерелами фінансування;
- визначення надлишку або нестачі джерел фінансування запасів і затрат для визначення типу фінансової стійкості підприємства;
- прогнозування потреби підприємства у фінансових ресурсах на основі розроблення моделей фінансової стійкості за різноманітних варіантів розвитку економічної ситуації [4, с. 113].

Вважаємо, що до основних завдань оцінки фінансової стійкості належать: своєчасна оцінка оптимального співвідношення зареєстрованого (пайового) капіталу і чистих активів, власних і залучених джерел засобів, необоротних та оборотних активів, визначення впливу порядку формування та розподілу прибутку на ліквідність та платоспроможність, оцінка своєчасності оновлення матеріально-технічної бази відповідно до її зношеності, коригування стратегії розвитку підприємства на основі розрахованих прогнозних основних показників фінансової стійкості відповідно до стадії життєвого циклу підприємства; оцінка інвестиційної привабливості підприємства.

Розглянемо чинники, що впливають на фінансову стійкість. Їх можна поділити на внутрішні та

зовнішні. Внутрішніми чинниками, що впливають на фінансову стійкість, на думку О.А. Матушевської, є галузева належність суб'єкта господарювання, структура виготовленої продукції (послуг), її частка в загальному платоспроможному попиті; розмір оплаченого статутного капіталу, величина витрат, їх динаміка порівняно з грошовими доходами; стан майна і фінансових ресурсів, включаючи запаси і резерви, їх склад і структуру. До основних зовнішніх чинників, що впливають на фінансову стійкість, є: кон'юнктура ринку, ціни на ресурси, рівень тарифів на транспортні перевезення, кредитна політика держави, недосконалість законодавчої бази; платоспроможний попит і рівень доходів споживачів [4, с. 114].

Серед основних чинників формування оптимальної структури капіталу та їх вплив на нормативне значення коефіцієнту автономії М.І. Мельник і Л.О. Шварчук визначають стадію життєвого циклу підприємства. Молодість фірми зменшує коефіцієнт автономії. На ранніх стадіях життєвого циклу підприємства можуть у більшому обсязі залучати позиковий капітал (хоча його вартість може бути вищою за середньоринкову, оскільки рівень фінансових ризиків вищий). Вік існування фірми збільшує фінансову стійкість. На стадіях зрілості діяльності підприємства доцільно більшу ставку робити на власний капітал [5, с. 205].

Для оцінки можливостей підприємства продовжувати і розширювати основну діяльність без залучення зовнішніх джерел фінансування слід знати, на якому етапі життєвого циклу воно знаходиться. Етапами життєвого циклу підприємства, які безпосередньо впливають на розмір зареєстрованого (пайового) капіталу, чистих активів і корпоративних прав, є: 1) зародження (створення підприємства); 2) прискорення зростання; 3) уповільнення темпів зростання; 4) зрілість; 5) спад.

На різних стадіях життєвого циклу підприємства бухгалтерський облік джерел господарських засобів має свої характерні особливості. Так, на стадії зародження (створення) відбувається формування зареєстрованого (пайового) капіталу, придбання засобів і предметів праці, необхідних для здійснення статутної діяльності. На стадії прискорення зростання наявні стабільні умови функціонування, розширення асортименту, конкурентоспроможні ціни і налагоджена система маркетингу та збуту, ефективна реклама. На перших двох стадіях чисті активи мають тенденцію до зростання.

На стадії уповільнення темпів зростання виникають проблеми з фінансуванням за рахунок власних джерел господарських засобів, висока вартість продукції порівняно з основними конкурентами, застарілі технології та обладнання, збільшення продажів товарів-замінників, різка зміна потреб і смаків покупців, відбувається зростання чистих активів більш повільними темпами.

Стадія зрілості передбачає реорганізацію основних ланок технологічного процесу та основних підсистем підприємства, поступове зменшення чистих активів. У цьому разі зобов'язання перевищують власний капітал.

Стадія спаду характеризується наявністю простроченої заборгованості перед кредиторами, недосконалою політикою просування продукції, появою іноземних конкурентів із товарами низької вартості, втратою глибини і гнучкості управління. У цей період продовжує знижуватися розмір чистих активів і збільшується частка зобов'язань у пасиві балансу.

Дослідження динаміки чистих активів на стадіях життєвого циклу підприємства дало змогу встановити, що на стадіях «зародження (створення)» і «прискорення зростання» чисті активи мають тенденцію до зростання, а на стадії «уповільнення темпів зростання» виникають проблеми з фінансуванням, тому відбувається зростання чистих активів більш повільними темпами. Стадія «зрілість» пов'язана з реорганізацією основних ланок технологічного процесу і характеризується поступовим зменшенням чистих активів. На стадії спаду є прострочена заборгованість перед кредиторами, і продовжує знижуватися розмір чистих активів. Проаналізувавши конкретні операції, віднесені до певного напрямку господарської діяльності підприємства на стадіях життєвого циклу, можна передбачити майбутній рух грошових коштів, пов'язаний із вимогами засновників, які надали товариству капітал для реалізації законодавчо закріплених корпоративних прав.

Зовнішній аспект фінансової стійкості підприємства пов'язаний зі стабільністю економічного середовища, в якому воно функціонує, що забезпечується відповідним державним макроекономічним регулюванням ринкової економіки. Внутрішній аспект фінансової стійкості відображає такий стан його ресурсного потенціалу і таку його динаміку, за яких забезпечуються стабільно високі фінансово-господарські результати діяльності підприємства [6, с. 385].

Н.В. Мисак та О.І. Яценко вважають, що фінансова стійкість передбачає здатність підприємства зберігати заданий режим функціонування за найважливішими фінансово-економічними показниками. Вагомий вплив на можливості підприємства має рівень фінансової стійкості, що характеризується таким станом фінансових ресурсів, який відповідає вимогам ринку, а їх використання і розподіл повинні забезпечувати розвиток підприємства на основі зростання прибутку і капіталу за збереження платоспроможності та кредитоспроможності в умовах допустимого рівня ризику. Зміна стану ресурсів фінансово стійкого підприємства не повинна змінювати вибрану ним стратегію [6, с. 385].

Отже, на фінансову стійкість підприємства впливають різноманітні чинники: вид економічної діяльності, розмір підприємства та його частка на ринку, стадія життєвого циклу підприємства, конкурентоспроможність, ступінь залежності від зовнішніх кредиторів й інвесторів, наявність неплатоспроможних дебіторів, ефективність господарських і фінансових операцій, розмір прибутку та порядок його розподілу, своєчасність оновлення матеріально-технічної бази, що безпосередньо впливає на обсяги й якість продукції, співвідношення зареєстрованого (пайового) капіталу і чистих активів.

Н.В. Мисак та О.І. Яценко стверджують, що управління фінансовою стійкістю – це діяльність вищого управлінського персоналу підприємства, яка полягає у забезпеченні стійкості фінансового стану підприємства в довгостроковій перспективі за рахунок високої частки власного капіталу в загальній сумі джерел фінансових ресурсів підприємства. Стратегія управління фінансовою стійкістю має відповідати вимогам антикризового управління фінансами підприємства і передбачати раціоналізацію обігу обігових засобів та оптимізацію структури джерел їх фінансування; забезпечення своєчасного оновлення позаобігових активів і високу ефективність їх використання; вибір та реалізацію найефективніших шляхів розширення обсягів активів для забезпечення напрямів розвитку; забезпечення необхідного рівня самофінансування свого виробничого розвитку за рахунок прибутку, оптимізації податкових платежів, ефективної амортизаційної політики; забезпечення найефективніших умов і форм залучення позикових коштів відповідно до потреб підприємства [6, с. 385–386].

Розглянемо порядок розрахунку показників фінансової стійкості. Так, О.М. Тищенко та Л.О. Норік серед показників для оцінки фінансової стійкості виділяють такі: 1) частку активної частини основних засобів; 2) коефіцієнт зносу активної частини основних засобів; 3) співвідношення суми основних засобів основної діяльності до суми основних засобів загалом станом на кінець року; 4) ступінь придатності основних засобів у межах нормативного строку служби; 5) маневреність власних оборотних засобів; 6) коефіцієнт поточної (загальної) ліквідності; 7) коефіцієнт абсолютної ліквідності (платоспроможності); 8) частку оборотних коштів в активах; 9) частку власних оборотних коштів у їх загальній сумі; 10) частку власних оборотних коштів у покритті запасів; 11) частку запасів в оборотних активах; 12) коефіцієнт покриття запасів; 13) коефіцієнт покриття; 14) коефіцієнт фінансової автономії; 15) коефіцієнт маневреності власного капіталу; 16) коефіцієнт концентрації позикового капіталу; 17) коефіцієнт структури довгострокових вкладень; 18) коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів; 19) кое-

фіцієнт структури позикового капіталу; 20) коефіцієнт співвідношення позикових та власних коштів; 21) коефіцієнт забезпечення власними засобами; 22) фондоддачу; 23) оборотність коштів у розрахунках; 24) оборотність запасів; 25) коефіцієнт погашення дебіторської заборгованості; 26) оборотність власного капіталу; 27) оборотність сукупного капіталу; 28) коефіцієнт стійкості економічного росту; 29) рентабельність продукції; 30) рентабельність активів; 31) рентабельність сукупного капіталу; 32) рентабельність власного капіталу [9, с. 410–411]. Авторами наведено досить широкий перелік показників, який підкреслює, що фінансову стійкість як окремий напрям аналізу фінансового стану розглядати недостатньо, потрібно також проаналізувати ліквідність, платоспроможність, ділову активність, майновий стан та ефективність.

І.В. Олександренко виділено сім коефіцієнтів для оцінки фінансової стійкості: 1) коефіцієнт фінансової незалежності (оптимальне значення  $> 0,5$ ); 2) коефіцієнт фінансової залежності (оптимальне значення  $< 0,5$ ); 3) коефіцієнт фінансової стабільності ( $> 1$ ); 4) коефіцієнт фінансового ризику; 5) коефіцієнт довгострокового залучення позикового капіталу (чим менше значення показника, тим краще для підприємства); 6) коефіцієнт маневреності власного капіталу ( $> 0$ ); 7) коефіцієнт маневреності власного оборотного капіталу [7, с. 399–400]. Перелік запропонованих показників заслуговує на увагу, однак слід додати розмір чистих активів (власного капіталу) та частку зареєстрованого (пайового) капіталу у власному капіталі.

Заслуговує на увагу твердження Л.Ф. Сухової, Е.П. Любенкової та Т.Н. Урядової, які, досліджуючи структуру пасиву балансу, закладають співвідношення між власними і залученими засобами в розмірі числа РНІ, реалізуючи тим самим принцип побудови світу, одержують наступне рівняння:  $X / (1 - X) = 1,618$ , де  $X$  – третій розділ балансу (власні засоби організації), а  $1 - X$  – підсумок пасиву балансу. У результаті елементарного математичного розрахунку одержуємо, що структура бухгалтерського балансу повинна бути такою: третій розділ «Капітал і резерви» пасиву балансу повинен становити 61,8%, а сума четвертого і п'ятого розділів (довгострокові і короткострокові зобов'язання) – 38,2%. Таким чином, якщо частка власних джерел у загальній сумі джерел підприємства становить 61,8%, то підприємство вважається фінансово незалежним [8, с. 4–5].

**Висновки з проведеного дослідження.** Дослідження методичних підходів до оцінки фінансової стійкості дає змогу зробити такі висновки:

1. Діяльність підприємства на споживчому ринку спрямована на досягнення певних стратегічних цілей і тактичних завдань, які дають змогу

забезпечити ефективну господарську діяльність, виживання і його конкурентоспроможність на ринку. Власники корпоративних прав зацікавлені на будь-якому етапі життєвого циклу підприємства в забезпеченні оптимального співвідношення між зареєстрованим (пайовим) капіталом і чистими активами для реалізації своїх прав на отримання дивідендів та частини майна пропорційно частці у зареєстрованому (пайовому) капіталі тощо.

Фінансова стійкість – це такий стан підприємства, коли безперервний процес господарської діяльності супроводжується простим і розширеним відновленням необоротних активів, при цьому досягається приріст прибутку, який забезпечує самофінансування та незалежність підприємства від зовнішніх джерел формування активів. Тим самим забезпечується така оптимальна структура активів і пасивів, що гарантує постійну платоспроможність, ліквідність та інвестиційну привабливість підприємства.

2. До основних завдань оцінки фінансової стійкості належать: своєчасна оцінка оптимального співвідношення зареєстрованого (пайового) капіталу і чистих активів, власних і залучених джерел засобів, необоротних та оборотних активів, визначення впливу порядку формування та розподілу прибутку на ліквідність та платоспроможність, оцінка своєчасності оновлення матеріально-технічної бази відповідно до її зношеності, коригування стратегії розвитку підприємства на основі розрахованих прогнозних основних показників фінансової стійкості відповідно до стадії життєвого циклу підприємства; оцінка інвестиційної привабливості підприємства.

3. Вважаємо, що основними показниками оцінки фінансової стійкості є: 1) розмір чистих активів (власного капіталу); 2) частка зареєстрованого (пайового) капіталу у власному капіталі; 3) коефіцієнт фінансової незалежності (автономії); 4) коефіцієнт фінансової стабільності; 5) показник фінансового левериджу; 6) коефіцієнт забезпечення власними коштами.

Перспективою подальших досліджень є розроблення граничних значень показників для оцінки фінансової стійкості залежно від стадії життєвого циклу підприємства для прийняття ефективних рішень щодо вибору джерел фінансування активів.

#### БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Аналіз показників балансу підприємств за видами економічної діяльності станом на 31 грудня 2017 року. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Беялов Т.Е., Олійник А.В. Фінансова стійкість підприємства та шляхи її зміцнення. Інтернаука. 2016. № 12(22). Т. 2. С. 22–26.
3. Борецька Н.П., Міщенко К.В. Аналіз і прогнозування фінансової стійкості підприємства. Інвестиції: практика та досвід. 2016. № 20. С. 63–66.

4. Матушевская Е.А. Подходы к определению сущности финансовой устойчивости предприятия. Вісник СевНТУ. Серія «Економіка і фінанси». 2011. Вип. 116. С. 113–116.

5. Мельник М.І., Шкварчук Л.О. Факторний підхід до формування оптимальної структури капіталу підприємства. Науковий вісник НЛТУ України. 2010. Вип. 20.9. С. 203–208.

6. Мисак Н.В., Ященко О.І. Стратегічні аспекти досягнення фінансової стійкості підприємства. Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. 2005. Вип. 15.5. С. 384–389.

7. Олександренко І.В. Методичні основи проведення оцінки фінансової стійкості підприємства. Економічний форум. 2012. № 3. С. 396–402.

8. РНІ-баланс как эталон оценки финансовой деятельности / Л.Ф. Сухова, Е.П. Любенкова, Т.Н. Урядова. М.: Финансы и статистика, 2007. 48 с.

9. Тищенко О.М., Норік Л.О. Моделювання оцінки та прогнозування фінансової стійкості підприємства. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». 2009. № 640. С. 406–415.

#### REFERENCES:

1. Analiz pokaznykiv balansu pidpryyemstv za vydamy ekonomichnoyi diyal'nosti stanom na 31 hrudnya 2017 roku [Analysis of the indicators of the balance of enterprises by types of economic activity as at 31 December 2017]. Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Belyalov T.E., Oliynyk A.V. (2016) Finansova stiykist' pidpryyemstva ta shlyakhy yiyi zmitsnennya [Financial stability of the enterprise and ways of its strengthening] // Mezhdunarodnyy nauchnyy zhurnal «Ynternauka». Vol 12 (22).2 t. pp. 22-26 (in Ukrainian).

3. Borets'ka N.P., Mishchenko K.V. (2016) Analiz i prohnozuvannya finansovoyi stiykosti pidpryyemstva

[Analysis and forecasting of financial stability of the enterprise] // Investytsiyi: praktyka ta dosvid. Vol. 20. pp. 63-66 (in Ukrainian).

4. Matushevskaya E.A. (2011) Podkhody k opredele-nyyu sushchnosti fynansovoy ustoychyvosti predpryy-atyya [Approaches to determining the essence of financial sustainability of an enterprise] // Visnyk SevNTU: zb. nauk. pr./ seriya: ekonomika i finansy. Vol. 116. pp. 113-116. (in Russian)

5. Mel'nyk M.I., Shkvarchuk L.O. (2010) Faktorny pidkhdid do formuvannya optymal'noyi struktury kapitalu pidpryyemstva [A factor approach to the formation of an optimal capital structure of an enterprise] // Naukovyy visnyk NLTU Ukrayiny. Vol. 20.9. pp. 203-208 (in Ukrainian).

6. Mysak N.V., Yashchenko O.I. (2005) Stratehichni aspekty dosyahnennya finansovoyi stiykosti pidpryyemstva [Strategic aspects of achieving financial sustainability of the enterprise] // Naukovyy visnyk Natsional'noho lisotekhnichnoho universytetu Ukrayiny. Vol. 15.5. pp. 384-389 (in Ukrainian).

7. Oleksandrenko I.V. (2012) Metodychni osnovy provedennya otsinky finansovoyi stiykosti pidpryyemstva [Methodical bases for conducting an assessment of financial sustainability of the enterprise] // Ekonomich-nyy forum. Vol 3. pp. 396-402 (in Ukrainian).

8. Sukhova L.F. (2007) PHIbalans kak etalon otsenki finansovoy deyatel'nosti [PHIbalance as a benchmark for assessing financial activities] / L.F. Sukhova, Ye.P. Lyubenkova, T.N. Uryadova. M.: Finansy i statistika. 48 p. (in Russian)

9. Tyshchenko O.M., Norik L.O. (2009) Modelyuvan-nya otsinky ta prohnozuvannya finansovoyi stiykosti pidpryyemstva [Modeling the estimation and forecasting of financial stability of the enterprise] // Visnyk Natsional'noho universytetu «L'vivs'ka politekhnik». Vol. 640. pp. 406-415 (in Ukrainian).

**Polishchuk I.R.**

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,  
Senior Lecturer at Department of Accounting and Audit  
Zhytomyr State Technological University

**Khomenko H.Y.**

Candidate of Economic Sciences,  
Senior Lecturer at Department of Accounting and Audit  
Zhytomyr State Technological University

### **ANALYSIS OF FINANCIAL STABILITY: A METHODOLOGICAL APPROACH**

The activity of the enterprise in the consumer market is aimed at achieving certain strategic goals and tactical tasks, which allow ensuring effective economic activity, survival, and its competitiveness in the market. Owners of corporate rights are interested at any stage of the lifecycle of an enterprise in ensuring an optimal balance between authorized capital and net assets for the exercise of their rights to receive dividends and part of the property in proportion to the share in the authorized capital, etc.

Financial sustainability is a state of the enterprise when a continuous process of economic activity is accompanied by a simple and expanded renewal of non-current assets while achieving an increase in profit that ensures self-financing and independence of the enterprise from external sources of asset formation. Thus, an optimal structure of assets and liabilities is ensured, which guarantees constant solvency, liquidity, and investment attractiveness of the enterprise.

The main tasks of assessing financial stability include: timely assessment of the optimal ratio of registered (share) capital and net assets, own and borrowed sources of funds, non-current and current assets, determining the influence of the order of formation and distribution of profits on liquidity and solvency, assessing the timeliness of updating the material and technical base in accordance with its deterioration, adjusting the strategy of enterprise development on the basis of calculated predictive main indicators of financial stability in accordance with the stage of the company's lifecycle; assessment of investment attractiveness of the enterprise.

We believe that the main indicators of financial stability assessment include: the size of net assets (equity); the share of registered (share) capital in equity; the coefficient of financial independence of the "autonomy"; the coefficient of financial stability; financial leverage indicator; the ratio of own funds.

Prospects for further research are the improvement of the method of analysis of financial stability for making effective decisions on the choice of sources of financing of assets of the enterprise.